

1. Gorilla is moe

Het begon op een mooie dag. Zo'n dag waarop je vrolijk uit je bed springt. Zo'n dag waarop mensen zomaar glimlachen.

Ook in de zoo had iedereen het naar zijn zin.

Na het ontbijt slingerde Chimpanseë aan touwen en maakte koprollen.

'Wie doet mee? Wie is het snelst?' brulde hij.

'Wij hebben een buik vol banaan. We doen even rustig aan,' riepen zijn broers en zussen.

Zeeleeuw en Pinguïn schrokken een emmer vis naar binnen.

'Tijd om een balletje te laten rollen,' bromde Zeeleeuw.

'Tijd om een duik te nemen,' snaterde Pinguïn.

Tijger rekte zich uit. In het zonlicht zag je pas goed hoe gespierd hij was. 'Geen gram vet, ik ben een en al spieren,' gromde hij trots.

Tijgerin rolde met haar ogen. 'Zo vroeg op de dag al zo bescheiden.'

Leeuw verscheurde een lap vlees met zijn tanden. Zijn snuit hing vol bloed.

Leeuw in mopperde. 'Manmanman, wat maak jij er een rommeltje van!'

Leeuw likte stilletjes zijn neus schoon en probeerde iets trager te eten.

Olifantstier sjokte naar de poel en gleeed in het water. Hij liet een paar flinke winden en het water borrelde en bruiste.

'Kom erbij, dames. Gezellig.'

‘We nemen later wel een badje,’ snoven de dames Olifant. ‘We hoeven geen bubbelbad.’
 Giraf plukte hooi uit de ruif en kauwde. ‘Lekker,’ smakte ze. ‘Erg lekker.’
 ‘Schat, kraak je een nootje voor me?’ vroeg mevrouw Papegaai. ‘Voor jou alles,’ antwoordde meneer Papegaai en hij kraakte een noot of tien.
 Kameel staarde naar de hemel.
 ‘Waar kijk je naar?’ vroeg Lama nieuwsgierig.
 ‘Naar een vliegende schotel,’ antwoordde Kameel.
 ‘Een vliegende schotel?’ Lama staarde naar boven en zag daarom niet dat Kameel naar de trog rende.

‘Ik zie geen schotel,’ zei Lama.
 Kameel zat met zijn kop in de trog en schrokte.
 Lama gilte: ‘Lelijkerd, we zouden samen eten en eerlijk delen!’
 Lama spuwde nijdig. Er vloog een fontein speeksel in de trog. Kameel had al geen trek meer.
 ‘Eigen schuld, dikke bult,’ grinnikte Lama en ze at haar buikje rond.
 De zusjes Flamingo genoten van de ochtendzon en visten naar roze garnalen. ‘Daar worden onze veren nog rozer van,’ kirden ze.
 Wie wil er nu roze uitzien, dacht Tijgerin.
 Na een kuip haver rolde Zebra in het gras.
 ‘Dat doet deugd,’ briede hij. ‘Pluk de dag, pluk de dag!’
 ‘Wat een losbol,’ mompelde Okapi en ze zwiepte een vervelende vlieg weg met haar staart.
 Gorilla, de oudste van de dierentuin, sabelde lusteloos op een stengel die zijn verzorger in medicijnen had gedoopt. Hij zuchtte diep en kroop moeizaam in zijn hangmat om een dutje te doen.
 Chimpansee hield op met tuimelen. ‘Gorilla is een kanjer, maar wat lijkt hij opeens oud,’ mompelde hij. Bezorgd keek hij naar zijn oude vriend.
 ‘t Is een man naar mijn hart,’ fluisterde Leeuw. ‘Je hebt gelijk, Chimpansee, het gaat niet goed. Hij slaapt de hele dag en eet haast niets meer.’
 ‘Bij Beer was het net zo en toen ging hij dood,’ wist Tijger nog.
 ‘Het doet pijn om hem zo te zien. Hij was er altijd voor ons. We moeten iets bedenken om hem op te beuren,’ sprak Chimpansee.
 Alle dieren knikten. ‘Goed idee, Chimpansee.’
 ‘Kijk, Gorilla! Kijk!’ Chimpansee trok een paar gekke bekken en toverde een bananenschil uit zijn oor, maar Gorilla keek niet op.

Giraf zag de poort van de dierentuin openzwaaien. 'De mensen stromen binnen!' riep ze.

'Stro!' riepen de nachtdieren en ze propten hun oren vol.

'Verstop je, lig stil, mensen op komst,' sisten de slangen.

Harige spinnen en glanzende kevers verstopten zich onder een plant of in een hol. Ze hielden er niet van dat mensen met hun enorme handen op het raam van hun huis tokkelden.

Ook de vissen keken niet uit naar de drukte. 'Blik op oneindig en rondjes zwemmen,' bubbelden ze.

De meeste zoodieren genoten wel van het dagelijkse bezoek.

Mannen in overals en met petten liepen als eerste naar binnen. Ze sjouwden met een gigantisch scherm dat ze bij de ingang neerzetten.

'Wat een krachtpatserij, wat een spieren,' zuchtten de zusjes Flamingo.

De mannen goochelden met kabels en stopcontacten en enorme luidsprekers.

'Knap, knap, knap!' juichte Chimpansee.

'Kijk eens, Gorilla!'

Gorilla trok even zijn bovenlip op, maar gaf verder geen krimp.

Zeeleeuw en Pinguïn zagen hoe een jongetje een driekleurig vlaggetje, rood, geel en zwart, van zijn zus afpakte. De zus krijste en gaf het jongetje een flinke mep.

'Goed zo!' riep Pinguïn.

'Laat je niet doen,' juichte Zeeleeuw.

'Kom je kijken, Gorilla?'

Gorilla hoorde de stemmen van zijn vrienden in de verte, alsof hij achter een dikke glazen muur zat en soesde verder.

Jonge mannen zongen luidkeels: 'Olé, olé, olé, olé!' Ze bliezen op toeters en zwaaiden met vlaggen.

Hier en daar had iemand een rare hoed of pruik op.
'Dieren zijn precies als mensen, zeggen ze,' zuchtte Giraf. 'Maar zo bont maken wij het toch niet.'
'Ik wil wel! Doe je mee, Gorilla?' schalde Olifantenstier en hij en zijn dames trompetterden mee.
Olé, olé, olé, olé!
Gorilla gluurde met een wazige blik in het rond en dommelde weer in.
Pal voor de neus van mevrouw Papegaai gaven een man en een vrouw elkaar een filmkus.
'Ah, wat een romantiek! Weet je nog, Gorilla, toen jij je hart verloor aan dat gorillavrouwtje?' zuchtte mevrouw Papegaai.
Gorilla had geen oren naar romantiek. Alles was lang geleden. Heel erg lang geleden. Er bleef zo weinig over, vond hij. Zo weinig om wakker voor te worden. Zo weinig om vrolijk van te worden.
Kameel schudde zijn kop. 'Hoe krijgen onze verzorgers het voor elkaar om elke dag zoveel mensen op te trommelen om ons te vermaken? Vandaag is de parade prachtig met al dat rood, geel en zwart. Gorilla, kom toch kijken, dit heb je nog nooit gezien. Mensen met hoorntjes op hun hoofd, 't is een duivels mooie vertoning.'
Rood, geel, zwart? Hoorns? Duivels?
Gorilla ploegde zijn oude, warrige hoofd om. Toen ging er een belletje rinkelen en een lichtje branden.
'Nee maar, zou het kunnen dat ...' mummelde hij. Zijn oude hart begon te pompen en hij hapte naar adem.

